

ledes indkommet stærke Klager, særlig fra Fyn, om, at Skovduerne gør Skade paa Kornet, idet de i Flokke kaste sig over Sædemarkerne i den Tid, Sæden er ved at modnes. De kunne heller ikke forjages ved, at man skyder dem, da deres Fredningstid efter de nugældende Bestemmelser først udløber den 15de September. Da det imidlertid maa antages, at disse Fugles Yngletid er forbi mindst et Par Maaneder før den Tid, har Udvalget ikke taget i Betænkning at stille Forslag om, at deres Fredningstid skal udløbe den 15de Juli, saa at Jordbrugerne altsaa kunne værges deres Sædemarker ved at skyde disse Fugle ihjel. Det samme er Tilfældet med Fasanerne. Disse Fugle ere jo nu ved at blive en Slags Modfugle her i Landet. For faa Aar tilbage kendtes disse Fugle aldeles ikke, i hvert Fald ikke paa Øerne. De fandtes kun i Kongelunden paa Amager. Men nu begynde de at udbrede sig meget stærkt over alt i Landet, idet Godsejerne søge at indføre og udbrede disse Fugle. Der er Steder her paa Sjælland — og Udvalget har særlig faaet Klage i denne Retning fra min Valgkreds — hvor disse Fasaner udbrede sig i den Grad, at de ligefrem ere ved at blive en Plage for Befolkningen. Det er særlig paa Markerne i Nærheden af de store Skove, at disse Fugle i Flokke optræde om Sommeren for at plukke Kornene ud af Aksene. De optræde jo i Flokke, som Høsefugle altid gøre, og det siges bestemt, at de da gøre samme Skade, som hvis man slap en Flok tamme Høse ud i en saadan Kornmark, Jeg kan meget godt forstaa, at Fasanen kan være en meget rar Fugl for Jægerne, men naar de optræde som Fjender af Landbruget, er det et Spørgsmaal, om det er rigtigt, at man tillader disse Fugle at udbrede sig i den Grad, som de gøre. Jeg har ikke noget imod, at vi i vore Jagtbestemmelser beskytte Vildtet mod Udryddelse og hensynsløs Efterstræbelse, eller at vi indrette vor Jagtlov saaledes, at Jægerne kunne være tilfredse med den. Jagten er imidlertid kun en Sport, det maa vi alle være enige om, den er i hvert Fald ikke at betragte som en Næringsvej, men Landbruget maa vi vel nok betragte som en Næringsvej, saa jeg mener, at man med Hensyn til Jagtbestemmelserne har en Forpligtelse til at tage mere Hensyn til Landbruget end til Vildtet og til Jægerne. Jeg tror, at man er inde paa en fejl Vej, naar man under de gældende Jagtbestemmelser sætter Gift for Ræve og lader Fasaner brede sig til

liden Baade og megen Skade for Landbruget. Det er jo særlig for Fasanernes Skyld, man sætter Gift for Rævene, thi Fasanerne kunne ikke ret vel udbrede sig, naar Ræven findes i Skovene, hvor de have deres Tilhold, undtagen naar de om Sommeren søge deres Føde paa Markerne. Jeg tror derfor, at det er rigtigt, at jeg her tillader mig at gøre den højtærede Landbrugsminister opmærksom paa, at det vist ikke er saa ganske heldigt, at der gives alt for mange Tilladelser i Henhold til Jagtlovens § 20 til at sætte Gift for Rovdyr, for saaledes at efterstræbe Rævene, der ere nyttige for Landbruget, idet de som bekendt tage Mus og Rotter. Nu sker det overalt i Sjælland, der er snart ikke en Godsejer, uden at han søger Tilladelse til at sætte Gift for Rævene, for saaledes at udrydde den, det er i hvert Fald Tilfældet paa min Egn. Det er et Spørgsmaal, om man ikke herved bringer Naturen ud af Ligevægt til Skade for Landbruget. For imidlertid at give Landbrugerne Ret til at værges deres Marker mod Fasanerne i den Tid, Sæden staar fuldt udvokset paa Markerne, er det, at Udvalget tillader sig under Nr. 2 at stille Forslag om, at Fasanernes Fredningstid skal ophøre den 15de Juli ligesom Skovduernes, i Stedet for, at den nu ophører den 15de September. Har man Lov til at skyde dem den 15de Juli, kunne de forjages fra Kornmarkerne ved Skud i den Tid, Kornet modnes. Endelig have vi stillet et Forslag om Harejagten. Harejagten Begyndelse indtræder nu, som alle vide, den 21de September, men det er en Kendsgerning, at paa denne Tid er der mange Harer, som knap ere halvt voksne og derfor skydes bort i de første Dage af Jagttiden. Disse halvkoksne Dyr ere til ingen Nytte, deres Kød er vel omtrent uspiseligt, og det er derfor en Ødselhed at skyde saadanne Dyr. Jægerne — især den Slags, som nærmest ere at betragte som Søndagsjægere — skulle imidlertid nok skyde Harerne, om det saa er Unger paa kun et Kvarters Længde. Det er en Fejl, og jeg tror derfor, at vi alle let kunne blive enige om at udskyde Fredningstidens Ophør, som her foreslaaet, til 1ste Oktober. Et andet Spørgsmaal bliver det, om der findes samme Enighed, naar vi komme til at tale om Fredningstidens Begyndelse; jeg har saa meget mere Ret til at udtale Tvivl derom, som jeg ser, at der er fremkommet et Underændringsforslag fra et æret Medlem, nemlig Folketingsmanden for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Frederiksen), der gaar ud paa at